

GULLSMEDENS ANSIKT

Bakgrunnsstoff *Job 23,1-10; Dan 12,1-10; Matt 5,16; 25,1-12; 1 Kor 4,9; Ef 3,10; 4,11-16.*

Minnevers **“Og alle ser vi med utildekket ansikt Herrens herlighet som i et speil og blir forvandlet til det samme bilde, fra herlighet til herlighet. Dette skjer ved Herrens Ånd” (2 Kor 3,18).**

Amy Carmichael hadde med seg en gruppe barn til en gammel-dags gullsmed i India. Blant trekullene lå en buet takstein. På taksteinen lå det en blanding av salt, tamarindfrukt og mursteinstøv. Dypt inne i blandingen lå det gull. Da flammene fortærte blandingen, ble gullet renere. Gullsmeden fjernet gullet med tener før han la det tilbake i en ny blanding, som om det ikke allerede var rent nok. Men hver gang gullet ble lagt på plass, ble varmen skrudd opp. Barna spurte: “Hvordan vet du når gullet er rensset?” Han svarte: “Når jeg ser speilbildet mitt i det.” – Amy Carmichael: *Learning of God (Christian Literature Crusade, Fort Washington, Pa. 1989)*, side 50.

Gud vil rense oss som gull og forme oss etter sitt bilde. Dette er et utrolig mål, og det virker enda mer utrolig at vi bare tilegner oss Kristi karakter når vi kommer i livets smeltedigler.

Ukeoversikt Hvilken rolle spiller lidelsen i renselsesprosessen? Hvordan er alt dette å forstå i lys av den store strid?

SØNDAG

“I hans bilde”

“Dem som han på forhånd har vedkjent seg, har han også på forhånd bestemt til å bli formet etter hans Sønns bilde, så han skulle være den førstefødte blant mange søsken” (Rom 8,29).

I begynnelsen gav Gud oss sitt bilde (1 Mos 1,27), men dette bildet er blitt forvrengt av synden.

Hvordan kan vi se at Guds bilde er blitt forvrengt i mennesket?

Det er opplagt at vi er blitt fordervet av synden, alle sammen (Rom 3,10-19). Men Gud ønsker å gjenopprette det vi skulle ha vært. Det er her dagens vers passer inn. Det viser at Guds plan er at de som overgir sitt liv til Den hellige ånd, skal få livet “formet etter hans Sønns bilde” (Rom 8,29).

Men saken har en annen dimensjon. “Guds eget bilde skal gjenskapes i mennesker. Guds ære og Kristi ære er knyttet til fullkommengjøringen av hans folks karakter.” – *Alfa og Omega*, bind 5, side 223-224 (DA:671).

Hvordan forstår du det Ellen White sier i dette sitatet? Se også Job 1; Matt 5,16; 1 Kor 4,9; Ef 3,10.

Som kristne må vi ikke glemme at vi er innblandet i et kosmisk drama. Den store striden mellom Kristus og Satan utkjemper omkring oss. Kampen antar mange former og gir seg mange utslag. Mye er skjult for oss, men vi forstår at vi som kristne har en rolle i dette dramaet og at vi kan ære Kristus med vårt liv.

Til ettertanke **Tenk deg at du er ute på banen på et stort stadion. På tribunen på den ene siden sitter himmelske vesener som er forblitt tro mot Herren, og på den andre siden sitter de som tok del i Lucifers fall. Hvilket lag ville hatt mest å klappe for hvis ditt liv det siste døgnet var blitt utspilt på denne banen? Hva sier svaret om deg selv?**

MANDAG

Tro i renselsens ild

Det er én ting å ta del i et slag; det er noe ganske annet når man ikke engang ser de troppene som deltar i kampene. På et vis er det en slik kamp vi som kristne er innblandet i. Vi vet at styrkene er der ute, vi merker dem i vårt liv, men likevel må vi vandre i tro i tillit til “den usynlige” (*Hebr 11,27*).

Les Job 23,1-10. Hva er kjernen i Jobs kamp? Hva er det han ikke ser? Og hva godtar han i tro, til tross for alle sine prøvelser?

Job satte sin lit til Gud, også når han led som mest. Han var fast bestemt på å holde ut, koste hva det koste ville. Og en av de tingene som fikk ham til å holde ut var gull. Ikke en gullmedalje; nei, han så inn i fremtiden og skjønnte at hvis han holdt seg til Gud, ville han stå seg på det – han ville stå frem som gull. Vi får ikke vite hvor mye Job visste av det som foregikk bak teppet. Men uansett hvor mye som ble holdt skjult for ham, så holdt han likevel ut.

Frykter du ilden? Er du bekymret for den brennende heten som omstendighetene utløser? Kanskje virker heten uforklarlig, som den gjorde for Job. Det hender at det er vanskelig å finne seg til rette i en ny jobb eller et nytt hus. Kanskje må du leve med dårlig behandling på jobben eller hjemme hos deg selv. Kanskje er det sykdom eller økonomiske tap. Det er ikke alltid lett å forstå, men Gud kan bruke disse prøvelsene til å rense deg og få frem sitt bilde i din karakter.

Det later til at muligheten til å fremstå som gull ansporer Job, det gir ham noe å feste blikket på, og det hjelper ham gjennom hans problemer. Allerede dette at han midt i all sin smerte og lidelse innså at det var snakk om en renselsesprosess, er et sterkt vitnesbyrd om hans karakter. Og uansett hvor mye han ikke forstod, så visste han at disse prøvelsene ville rense ham.

Til ettertanke **Hvordan har prøvelser rensset deg? På hvilke måter kan man bli rensset, annet enn gjennom lidelse?**

TIRSDAG

Jesu siste ord

Jesus var i Jerusalem, og om ikke lenge skulle han dø. Ifølge Matteusevangeliet brukte Jesus sin siste undervisningstime før påsken til å fortelle disiplene lignelser, deriblant den om de ti brudepikene og den om sauene og geitene. Disse historiene har noe å lære oss om hvordan vi bør leve mens vi venter på Jesu gjenkomst. Så de har aldri vært mer relevante enn i dag – da vi kan se tegnene på Jesu snare gjenkomst overalt rundt oss.

I lignelsen om de ti brudepikene (*Matt 25,1-12*) er det mange bibeltolkere som påpeker at oljen er et symbol på Den hellige ånd. Ellen White sier seg enig, men legger til at denne oljen også er et symbol på karakteren og at den er noe andre ikke kan skaffe til veie for oss.

Les lignelsen. Hvordan endrer historiens mening seg etter om man oppfatter oljen som et symbol på Den hellige ånd eller en

tilegnet karakter? Hva er konsekvensene av denne historien i ditt liv, alt etter om oljen står for Den hellige ånd eller en kristen karakter “

Den hellige ånd: _____

Karakter: _____

Les lignelsen om sauene og geitene i Matteus 25,31-46. Hva er kriteriet for å skille mellom sauene og geitene?

Legg merke til at kongen skiller sauene og geitene ut fra det de har gjort, altså karakteren. Jesus lærer selvsagt ikke frelse ved egne gjerninger, men vi ser hvor viktig karakterutvikling er i frelsesplanen og at frelsen vil bli gjenspeilt i livet og karakteren hos dem som virkelig er frelst av Jesus.

Til ettertanke **Det er blitt sagt at “karakteren er det et menneske er i mørket.” Hva slags menneske er du når ingen ser deg? Hva kan svart lære deg om hva som må bli annerledes i ditt liv?**

ONSDAG

“De kloke”

I går så vi på betydningen av karakteren for dem som venter på Jesu annet komme. I dag skal vi se nærmere på betydningen av karakteren for dem som lever ved Jesu annet komme.

Les Daniel 12,1-10. Hva er sammenhengen? Hvilken tid i verdens historie er det snakk om? Og fremfor alt, hva kan disse versene lære oss om karakteren hos Guds folk som lever på denne

tiden? Hva er det som kjennetegner dem, i motsetning til de onde? Se også Åp 22,11.

Daniel får vite at det like før Jesu gjenkomst vil komme en tid med prøvelser som er uten like i historien. I vers 3 og vers 10 får vi en skildring av de rettferdige og de onde i denne tiden. Legg merke til at de ugudelige skal “fortsette i sin ugudelighet” (vers 10), mens de rettferdige i vers 2 skinner klart, kanskje fordi de er blitt “renset og tvettet og lutret” (vers 10) i denne “trengselstid som det ikke har vært maken til helt siden folkeslag oppstod” (Dan 12,1). Vi ser også en kontrast i dette at de ugudelige ikke forstår, men de rettferdige er “forstandige” og forstår.

Forstå hva da? Matte, naturfag, høyere bibelkritikk? Ordspråkene sier at “Frykt for Herren er opphav til kunnskap” (Ordsp 1,7). I denne sammenhengen er det kanskje slik at de “forstandige” er forstandige fordi de har en forståelse av disse siste begivenhetene, trengselstiden, mens den står på. De blir ikke tatt på sengen; gjennom bibelstudier har de skjønt hva som kommer. Og fremfor alt vet de nok til at de lar trengselstiden rense dem; men de ugudelige blir bare mer innbitte i sitt opprør og holder derfor ved i sin ondskap.

Det viktige er at vi her får skildret for oss et folk som har vært gjennom en renselsesprosess.

Til ettertanke Vi har sett på disse versene i lys av de siste dager, men hvilke prinsipper utfolder seg her som kan gi oss en bedre forståelse av hva renselsen består i, også i vår tid?

TORS DAG**Karakter og fellesskap**

Det finnes en sang som innledes med ordene “I am a rock, I am an island” [jeg er en klippe, jeg er en øy]. Har du noen gang følt det? At du har ønsket å stå alene? Du har kanskje også hørt folk si: “Min vandring med Gud er jo en privatsak. Det er ikke noe jeg ønsker å snakke om.”

Les Efeserne 4,11-16. Hva er det Paulus vil ha sagt her? Hvilken rolle tillegger han fellesskapet?

Da Paulus skrev til efesermenigheten, beskrev han menigheten som en kropp. Jesus er hodet, og hans folk utgjør resten. Ta en titt på vers 13. Der får du se hva som er formålet med å tilhøre et slikt fellesskap – det er å oppleve “hele Kristi fylde”. Og til det trenger vi hverandre.

Det er så klart mulig å være kristen helt alene. Ofte er det ikke til å unngå at man blir stående alene, slik mange andre har gjort opp gjennom århundrene når de er blitt forfulgt og hånet. Det er et mektig vitnesbyrd om Guds makt når menn og kvinner står fast uten å knekke under det presset omgivelsene utsetter dem for. Men likevel vil Paulus understreke en viktig sannhet: Den største opplevelsen av Kristi fylde og åpenbarer får vi når vi arbeider sammen med hverandre.

Hva sier Paulus i dagens tekst at må skje før Kristi fylde kan åpenbares i vårt kristne fellesskap?

På hvilken måte er en menighets vitnesbyrd om Kristi fylde annerledes enn et enkeltmenneskes vitnesbyrd om Kristi fylde? Hvilken betydning har dette i lys av den store strid? Se Ef 3,10.

Til ettertanke Det er lett å være god når man er alene eller sammen med fremmede, men det er slett ikke så lett å være snill mot folk man virkelig kjenner eller ikke liker. For når vi likevel viser godhet og vennlighet mot disse menneskene, gir vi et uimotståelig vitnesbyrd om Guds sannhet.

FREDAG**Videre studium**

Guds sønner og døtre, 3. april (SD:100); “Brudgommen kommer! Gå ham i møte”. *Ord som lever*, side 270-279 (COL:405-421); “Tider med trengsel”. *Alfa og Omega*, bind 8, side 117-134 (GC:613-634).

“Den viktigste oppgaven vi mennesker noen gang er blitt betrodd er å utvikle vår karakter, og dette har aldri vært viktigere enn nå. Ingen tidligere generasjon har vært kalt til å møte så store problemer. Aldri har unge menn og kvinner stått overfor større farer.” – *Utdanning for livet*, side 120 (Ed:225).

“I lignelsen tigger de uforstandige brudepikene om olje, men får det ikke. Dette er et symbol på dem som ikke har forberedt seg ved å utvikle en karakter som kan tåle en krise. Det er som om de gikk til sine naboer og sa: Gi meg din karakter, for ellers går jeg bort. De forstandige kunne ikke gi av sin olje til de uforstandiges sluknende lamper. Karakteren kan ikke overføres til andre. Den kan hverken kjøpes eller selges, den må tilegnes. Herren har gitt enhver en anledning til å tilegne seg en rettferdig karakter i prøvetiden, men han har ikke gjort det mulig for noen

å overføre til andre den karakteren som de har utviklet gjennom vanskelige erfaringer, lekser de har lært av den store mesteren så de kan vise tålmod i motgang og utøve en tro som kan flytte umulighetens fjell.” – *The Youth’s Instructor*, 16. januar 1896.

**Spørsmål til
drøftelse**

- 1. Hva er “karakterdannelse”? Hvordan kan det gjøres? I hvilken grad er det tydelig at karakterdannelse er en sak som prioriteres i ditt eget liv og i din menighet?**
- 2. I torsdagens avsnitt var det snakk om fellesskapets betydning i den kristnes liv. I hvilken grad fungerer menigheten som Kristi kropp der du bor? I hvilken grad representerer dere Herren som et fellesskap? Snakk sammen om hva dere kan gjøre for å bedre tilstanden.**
- 3. Snakk sammen om hvorfor karakterdannelsen er viktig, selv om vi blir frelst ved troen på Jesus. Hvorfor skal vi bry oss om karakterdannelsen hvis det er hans rettferdighet og hans fullkomne karakter som frelser oss?**
- 4. Helen Keller, som ble døv og blind i ung alder, skrev: “Karakteren kan ikke utvikles i ro og mak. Det er bare når man opplever prøvelser og lidelser at sjelen styrkes, synet klarer, ærgjerrigheten vekkes og man oppnår det man har for øye.” – *Leadership*, bind 17, nr. 4. Er du enig? Snakk om forholdet mellom karakter, lidelse og den store strid.**